

Հովհաննես Թումանյան

Բանաստեղծը ծերացել է...

Բանաստեղծը ծերացել է.
Թունդ մրրիկը, որ անցել է,
Հետք է թողել լայն ճակատին,
Եվ աչքերում աստվածային

Կայծը դարձյալ ցոլանում է.
Բայց նա, կարծես, սրլանում է
Դեպի երկինք, կանքով որի
Իջավ երկիր ոգևորի:

1892